

cusen. Uns no combreguen per tal de que no se hagin de distreure dels seus negocis; altres per tal de no veure's obligats a deixar les seves males costums de pecar i els perills de pecar en que viuen; altres fins se'n aparten amb pretext o excusa d'humilitat i devoció.

Tant malament se porta Jesús amb nosaltres que aixís fem el sord a la seva invitació? Tant poca fé tenim en Jesús?

SANTORAL

- 6 ✠ **DIUMENGE.**—II. St. Norbert, bisbe i Stes. Candida i Paulina, mrs.
7 **DILLUNS.**—Sts. Sibinià i Pere Vallabonso, mrs. i Sta. Genivera.
8 **DIMARTS.**—St. Guillem, arquebisbe.
9 **DIMECRES.**—Sts. Primo i Felicià mrs. i Sta. Pelàgia vg.
10 **DIJOURS.**—Sts. Timoteu b. i Maurici, ab. i Sta. Margarida d'Escòcia vg.
11 **DIVENDRES.**—EL SAGRAT COR DE JESÚS. St. Bernabé, ap. Félix i Fortunat germans màrtirs i Sta. Adelaida, vg.
12 **DISSABTE.**—EL PURÍSSIM COR DE MARIA. St. Joan de Sahagún, cfr. i Nacari mr.
13 ✠ **DIUMENGE.**—III (Avans †) St. Antoni de Padua i Sta. Aquilina.
-

Patrona de la setmana Santa Margarida d'Escòcia. Dia 10.

La neboda de St. Esteve, rei d'Hongria va casar-se amb el fill d'Edmond I, rei d'Inglaterra, i d'aquest matrimoni nasqué Santa Margarida l'any 1048.

Era princesa d'un cor recte, generós i bo; d'un enteniment viu, prompte i agut, i d'un caràcter amable, dolç i ingènuu. Era considerada com la princesa més bella del seu sigle. Però lo que tenia de bella tenia de modesta ..

Va prendre-se d'ella, Malcolm III rei d'Escòcia, i amb ella va casar-se, i la corona de reina només va servir per a que brillessin més les virtuts de Santa Margarida... El rei que coneixia la prudència i el talent de la seva esposa, li consultava les coses d'Estat principalment les qu'es referien al govern econòmic de la nació, a la felicitat dels pobles i al esplendor de la religió. Arrancaren molts abusos, corregiren molts defectes, restauraren moltes iglésies i fundaren molts monestirs...

Sobre tot es distingia la reina per la seva caritat. Quan sortia al carrer feia caritat a tots els pobres. Quan tornava al palau en trobava la sala plena que l'esperaven. Avans de anar a la taula, sempre dava de menjar a nou donzelles orfes i a vintiquatre velletes, servint-les amb les seves propies mans. A vegades feien venir molts pobres al palau, i la reina i el rei els hi daven, de jonolls, els menjars que preparats estaven per a la taula real. Cada dia, quan havia oït missa, la reina rentava els peus a una colla de pobres, i eren molts pocs els dies que no anava a l'Hospital a curar als malalts.

Era molt bona i tothom l'estimava. Per a això quan el 10 de Juny de 1093, va morir, tot el regne va plorar-la, sobre tot els pobre que perdien en ella una mare i protectora.

Va canonitzar-la el Sant Pare Inocenci IV l'any 1251.

El Pressupost eclesiàstic

Dret i Justícia amb que la Iglésia ha adquirit els seus
bens en propietat

(Continuació)

Altres, o ignorants o maliciosos, ja'l reconeixen aquest dret; mes dubten de la rectitut i justícia de la iglésia al adquirir els seus bens que formaven el seu patrimoni, estranyats de la cantitat importantíssima a que arribava. Cal, doncs, preguntar: Amb quins títols adquirí la Iglésia els seus bens?